

Woef! Woef! Waf! Waf!

“Hebbe jullie dat twêê weke geleeje ok geleze? Dà verhaol van Bello d’n Boef? Hij vertelde over dà paarek in de Westwijk. Over hondeverêêniging B. H. Ze wille daer ’n ’Beter Hondeleve’ en desnôds wille ze daer aksies voor gaon voere mè blafuurties en zô. Dien Bello is mor een kruising en al ben ik veul en veul klaainder, ik ben wel raszuiver en ‘k dop graeg m’n aaige bôôntjies! Wie of ik dan wel ben? Woef! Woef! Ik ben Mischa, een rasechte Cairn Terriër, hoor! Ik weun in d’n Ôôstwijk bij Piete en Adries, vlakbij ’t voealveldjie en ’t paareksie bij ’t Middeveer. ’t Zijn hêêle lieve mense en wat ’t aalderbelangrijkste is, ze zijn aalletwêê dol op mijn! Veraal m’n baosie gaot hêêl veul mè mijn op stap. Aan z’n stem hoor ‘k percies wat ie bedoelt en ik ben dan ok nè zô dol op hum as hij op mijn. In de Middelêeuwe wiere terriërs al gebruikt bij de jacht om dasse en vosse uit ’r hol te jaoge. Zô komp ’t dat onze soort nog aaltijd zô graeg holle graeft. We staon bekend as felle en moedige honde en de mêêstes zijn aareg goeje muize- en rattevangers. Schreef dien Bello over anderande slechte ervaeringe, ik wil nou is vertelle over mijn goeje leventjie hier in ’t Middeveer. Woef! Woef! Waf! Waf!”

Aaige aailandjie

”Een hortie geleeje schrokke me ons rot. In ons aaige paareksie kwamme opêêns van die grôôte gele rijende mesienes en grôôte karre. Ik daainsde al trug, mor ’t baosie zee dà ‘k toch mee mos. Hij vertelde dà ‘k hêêmel nie bang hoefde te weze omdat de manne in die oranje pakke ’t juist beterder voor ons, de honde, wouwe maoke. Beterder? Nog beterder? Hoe kon dat nou? ‘k Vong ’t ’r aaltijd al zô fijn! Daer zie ‘k dikkels soortgenote. Sunday, de Golden Retriever die naest mijn weunt, zie ‘k daer ok regelmaotig en die twêê hondjies die tegenover ’t paarek weune, Saartie en Jansie, kom ‘k daer ok nogal is tege. Luca en Silva, twêê zwarte honde, komme daer ok dikkels. Dribbel is ’n grôôte bruinen hond, net as Choco. ‘k Ziet ‘r ok wel is een Labredor en een Hedder. Aal met aal is t’r hêêl wat te beleve. As Piet z’n jas aantrekt weet ‘k ’t al. “Kom Mischa, kom!” zegt ie dan. Dan wor ‘k hêêmel blij en dan wi ‘k graeg gaon kijke of t’r nog meer honde op straet zijn en bekant aaltijd is dat wel zô. Zeker nou die oranje manne klaor zijn. En ’t is zô fijn geworde! Zô hêêl aareg fijn! D’r is aan ’t begin en aan ’t end een klaphekkentjie gekomme en nou magge me binne die hekkes los lôôpe op ons aaige aailand. Dat is wat! Want dat is ’t fijnste dat ’r bestaot: lekker revotte en rollebolle en achter mekaor aan zitte. Ze schijne ’t een ’hondeuitrenplek’ te noeme. Azze me ’t hekke deur zijn, mag de riem af. Heerlijk om mekaor is uitgebraaid te besnuffele en achternae te zitte. Nou magge me nooit meer op ’t voealveldjie d’r naest komme, dat is nou allêên nog voor de kaainder. Die wille gêên êêns snuffele aa mekaor en mè mekaor revotte. Die renne liever achter zô ’n rond ding aan dà ze een bal noeme. Ze kanne gêên êêns blaffe zôôas wij, mor ze kanne wel hard gille en as dat ronde ding tusse die witte paole komt gaot de helleft van dà ploegchie hard juiche en d’n aandere helleft kijk aareg beteuterd. Wat is daer nou aan? Woef! Woef! Waf! Waf!”

Naetijchie met eendemaaisies

”As u nou denkt dat ’r vedder niks te beleve en te zien is, dan heb u ’t hêêmel mis! ’t Lijken wel of de netuur stil staot, mor dat is nie waer, hoor! D’r is zôô veul te zien! Aan sommige bôômpies hange al katjies te wiebele. ‘k Ben hêêl blij dat de mense die dinger naer onze vijandjies noeme en dà gêên ’hondjies’ noeme. D’r stinge onderlest snêeuwklöksies onder de

struiksies en nou komme d'r weer van die gele trompetblommechies tevoorschijn. De oranje manne hebbe flink gesnoeid en ok wà bômpies weggehaold. 'k Denk dat 't grasveldjie nog wà grôôter gemaakt wordt, mor dà mò zeker nog ingezaaid worde; dan kanne me nóg vedder en harder renne. En dan de aandere diere. De eende lijkene 't voorjaer al in d'r kop te hebbe, want de woerde doen al flink naetijchie met de eendemaaisies. De raaiger niet, die kijk nie naer 't aandere geslacht, die staot allêên mor te staore naer 't waoter.

Grôôte snoek

Trouwes, nou 'k 't over 't waoter het, van de week hê me toch wà beleefd, zeg. 'k Wed dà jullie 't host bekant nie kenne glôôve. 'k Wis zellef ok nie wà 'k zag. 'k Schrok t'r eerlijk gezeed aailijk wel van. D'r wazze twêê manne in onze vijver bij d'n treurwilleg aan 't visse. Nou wordt daer regelmaotig leuk gevange, hoor. Dà zie 'k wel as tie Kees Vlot mè z'n viskluppie zeumers hier kom visse. Baosie Piet ken hum nog van vroeger. Hij zeg dat ie toe zellef, net as nou die kaander op ons voealveldjie, ok dikkels achter zô 'n rond ding aan liep te holle op een echt voealveld en dat die Kees toe mos perbere om dien bal tusse die witte paole vandaen te houwe. Mor van de week ... Dat had dien ballevanger is motte zien! Opêêns 'n hôop gespetter en gespartel! Êên van die kèrels haolde me toch een vis uit 't waoter! Nie te glôôve! Zôê grôôt hê 'k ze hier nò nooit gezien. Messchie komp 't wel omdat 'r hier vlakbij 'n inlaet zit waerdeur 't revierwaoter de polder in ken komme. Wie weet? Die vissevanger z'n maot haolde gelijk zô 'n lang smal roldingchie uit z'n zak en hiew dat langs die lange vis. "Zôôôh! Een snoek van negentig centimeter! Dà 's mooi!" zee die. 'k Hê nog hard geblaft tege dat spartelende ding, mor hij blafte gêên êêns trug. Nog gêên grommechie kree 'k van 'm. En as u 't nie glôôft van dien grôôte vis ... vraeg 't mor aan Piete ... Oh daer komt ie net aan. "Kom Mischa, kom!" Ik gao gaauw, hoor. 'k Ben benieuwd wà me vandaeg weer gaon beleve bij ons hondeparredijsie. Woef, woef, waf, waf!"

'Mischa de Terriër'

P.S. De tentônstelling over Wijk B. is nog tot end febrewaori in 't Slierechs meseum te zien! Wie weet brenge aal die foto's ok bij u wel ouwe herinneringe bove! De verêênigingsruimte is wekelijks op woensdag ope. 't Leste nieuws over verêêniging, is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl. Deuze week bevôôbeld de stambôôm Tromp.